

derfor med Sikkerhed fige. Han maatte altsaa vel forstaa at veie Betydningen af, at man 6 Uger før Udløbet af den Periode, i hvilken Udbetalinger endnu kunne ske, vilde holde sig Bevillingerne aabne, og vi vilde da ogsaa, naar vi havde kjendt Sammenhængen, have forstaaet at vurdere det. — Den høitærede Finantsminister har henvist os til, at flere af Beløbene ere komne igjen paa Tillægsbevillingen. Ja, det er ikke noget Nyt. Tillægsbevillingen irdeholder mange Gjenbevillinger af Beløb, der ikke ere forbrugte det forrige Aar. — Derjom altsaa den høitærede Finantsminister havde sagt os, hvad han nu har sagt, skulde vi vel have vidst at vurdere Betydningen deraf; men den høitærede Minister skildrede os Betydningen saaledes, at Udgifterne skulde være 22,951,704 Rd. og Indtægterne ligeledes en Sum angiven ud i enkelte Rigsdaler, og dernæst sagdes det os, at der altsaa var en Forskjel af en Million, og at den var tagen af Kassebeholdningen, og det angaves, hvor stor Kassebeholdningen var. Herved forsvinder Alt, hvad den høitærede Minister i Dag har indstuet om det Usikre i Indtægtsberegningerne og det Kalkulatoriske i Udgiftsberegningerne, og i Stedet derfor forelægges der os et afsluttet Resultat. Jeg tvivlede paa Rigtigheden deraf, og jeg erindrer ogsaa meget klart, at et andet æret Medlem af Udvalget angaaende Indkomsskatten ligeledes tvivlede om Rigtigheden heraf; „men vor Tvivl maatte falde for de detaillerede Opgjørelser, som forelaa i den høitærede Ministers Meddelelser, navnlig da den høitærede Minister før at forebygge enhver Misforstaaelse til Slutningen udtalte sig saaledes: Jeg tror, at de Herrer heraf ville kunne danne sig et Begreb om den hele finantssielle Bevægelse i forrige Finantsaar.“ Det blev altsaa givet som Noget, hvoraf vi kunde danne os et Begreb om den hele finantssielle Bevægelse, skjøndt det, efter hvad vi nu kunne vide, var en aldeles usikker og foreløbig Kalkule, der væsentlig kom til at afvige fra; hvad vi nu se er det Rette. — Jeg har sagt ved denne Sags første Behandling, at vi, navnlig vi, der havde Cæde i det oftnævnte Udvalg, vare blevne vildbledede, og jeg gjentager det, vi ere blevne vildbledede

ved disse Meddelelser, der have været utvørgtlige, og derfor ikke burde forelægges Rigsdagen i den Stikkelse, hvori de bleve forelagte.

Finantsministeren: Jeg vil tillade mig at forelægge det høie Thing nogle Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, som vi nu hørte, i Tillid til, at det høie Thing vil tro, at jeg i en Sag af denne Art kan tale af nogen Erfaring. Det er da nu ganske vist en Ting, der meget ofte maa hændes Finantsministeren, at han ønsker nogen Tid før en bestemt Periode at vide, hvad der vil være den sandhynlige Stilling for Finantskassen til den omtalte i Forveien angivne Tid. Men dette er et Punkt, hvorom Finantsministeren umulig kan skjønne efter de Oplysninger, som foreligge for ham selv i hans Kabinet. Thi, for at man skal kunne danne sig en Mening derom, kræves der for det Første et meget omfattende Kjendskab til Enkelthederne med Hensyn til de i Aarets Løb anviste og betalte Udgifter og med Hensyn til de Indtægter, der ere komne fra forskjellige Indtægtskilder, og dernæst kræves der ogsaa en ved en gjennem Aar fortsat Syslen med Statsbogholderiet erhvervet Erfaring om, hvorledes Indtægter og Udgifter pleie at falde paa de forskjellige Dele af Aaret og endogsaa paa mindre Afsnit af disse Dele. Ministeren maa derfor, naar han vil danne sig en saadan forudgaaende Forestilling, som omtalt, om, hvorledes hans Kasses Tilstand vil være til en vis given Tid, henvende sig derom til et bestemt Departement, til hvis Forretninger det blandt Andet netop ogsaa hører stadig at følge med Kassens Tilstand og at sørge for, at Ministeren bliver gjort opmærksom paa, naar der ikke kan antages at ville være tilstrækkelige Midler tilstede til at møde alle de Krav, der sandsynligvis ville melde sig inden et vist Tidsrum. Dette Departement er Departementet for Statsbogholderiet, hvorfra saadanne Oversigter altsaa erhverves. — Disse Oversigter have imidlertid selvsølgelig altid den Egenskab ved sig, at de, da de angaa en Fremtid, maa lide af den Utvished og Usikkerhed, som Forudsigelser af en fremtidig Stilling altid medføre. Selv hvor